

PATIGNO DI ZERI

Er¹ Vânto d Tramontòina e u Sù

I s tarochèivu, un dì, er Vânto d Tramontòina e u Sù: ön i pretendèiva d èser pü fòrte dl'atro, quande i g an višto un pelgrén ch'i vgniva nnance pigà ent er mantè. I dói che i s tarochèivu i g an pensà che sarèi stà pü fòrte chi sarèi ruscì a far cavare d'adòso er mantè al pelgrén.

Er Vânto d Tramontòina i à cmencià a sofiare con violänza, ma pü i sofièiva pü r pelgrén i tgniva r mantè, tanto che ala fén er pòver Vânto i g à dovü şmätter de sofiare. U Sù alura i se fà vèidre nt u cé e fitto fitto er pelgrén, ch'u ghe vgniva cóido, i s è cavà r mantè. E la Tramontòina l'è stà obligà a cgnósscèr che u Sù gli² éra pü fòrte.

T è güstà la storièlla? A vrämma arpèterla?

Nota 1 - trascriviamo qui sempre *er* per l'articolo det. sing. m., ma va detto che c'è continua alternanza fonetica con *ar*.

Nota 2 - qui la parlante dice *gli*, ma sarebbe *ghj*.